

DARBĪBU IETVARS JAUNIEŠU NODARBINĀTĪBAI

PROJEKTS

2013. GADA 9. APRĪLĪ

Ievads

Jauniešu bezdarbs ir viena no Eiropas aktuālākajām problēmām. Šī brīža ekonomikas un finanšu krīzes apstākļos nepietiekamas darba iespējas ir ietekmējušas jaunus cilvēkus vairāk nekā jebkuru citu sabiedrības grupu; to atspoguļo augstais un arvien pieaugošais jauniešu bezdarba līmenis un nestabilitāte/nedrošība.

Vairāk nekā 5,68 miljoni jaunu cilvēku Eiropā ir bezdarbnieki. Vidējais jauniešu bezdarba līmenis (23,4%) ir vairāk nekā divas reizes augstāks par kopējo bezdarba līmeni (10,7%). Pat pirms krīzes jauniešu bezdarba līmenis bija augsts (17% salīdzinot ar vidējo rādītāju 7% 2008. gadā).

Tie jaunieši, kuriem ir darbs, ir pārsvarā nodarbināti pagaidu vai pusslodzes darbā, 42% ir terminēti līgumi un 32% daļējas slodzes darba līgumi, īpaši, jaunām sievietēm.

Tas norāda uz to, ka pastāv strukturāli iemesli, tai skaitā darba iespēju nepietiekamība, īpaši atsevišķos reģionos, kas sarežģī jauniešu iespējas pilnībā integrēties darba tirgū. Šī krīze saasināja jauniešu bezdarba problēmu daudzās valstīs, jo īpaši cilvēku grupām, kuru dzīves apstākļi ir nelabvēlīgi. Dažās valstīs pat vairāk nekā puse jaunu vīriešu un sieviešu darba tirgū šobrīd ir bezdarbnieki. Steidzams risinājums nepieciešams, lai nodrošinātu vairāk un labākas darba vietas jauniešiem un izvairītos no biedējošām sekām gan jauniem cilvēkiem, gan Eiropas ekonomikai un sabiedrībai kopumā.

Ienākot darba tirgū, daudziem jauniešiem trūkst darba pieredzes. Tādēļ, lai panāktu iespējami ātru jauno darbinieku ienākšanu darba tirgū, ir nepieciešams aktualizēt šo problēmu. Turklāt, pamata prasmju trūkums, nepietiekama uzmanība mācību rezultātiem izglītībā un apmācībā, kā arī negatīva attieksme pret sākotnējo profesionālo izglītību un apmācībām (PIA) var izraisīt grūtības integrēties darba tirgū.

Darba līgumi uz nenoteiktu laiku ir izplatītākā darba attiecību forma. Dažiem jauniešiem pagaidu līgumi var palīdzēt integrēties darba tirgū. Taču atbalsts jauniem cilvēkiem veidot viņu karjeru no šiem atskaites punktiem ir ļoti svarīgs, lai ierobežotu, cik vien iespējams, to jauniešu īpatsvaru, kuri, ļoti iespējams, var tā arī nenonākt līdz ilgtermiņa perspektīvām. Sociālo partneru uzdevums ir atbalstīt viņus šajā virzībā un nodrošināt adekvātus aizsardzības mehānismus attiecībā uz darba līgumiem.

Ilgāka un neparedzama pāreja uz darba tirgu var atstāt negatīvas sekas uz jauniešu pašapziņu nākotnē un ikdienas dzīvē, sevišķi jautājumos par regulāru ienākumu pieejamību, nabadzības risku, iespējām veidot ģimeni un uz veselību. Bez tam, bez darba un pienācīgas sociālās aizsardzības arvien vairāk jauniešu uz ilgu laiku paliek atkarīgi no viņu ģimenēm un risks iestīgt nabadzībā palielinās.

Pēc Eurofound datiem 7,5 miljoni jaunu cilvēku (15-29 gadus veci), kuri nemācās, nav nodarbināti vai neapmeklē mācību kursus, izmaksā 153 miljardus euro gadā, jeb 1,2% no ES IKP. Mēs riskējam palikt bez lielas daļas Eiropas jaunās paaudzes potenciāla. Ja šis risks materializēsies, Eiropas ekonomikas zaudēs daļu jauniešu, kuri būs sociāli neiekļauti. Tas arī graus Eiropas konkurētspēju un inovāciju potenciālu nākošajās desmitgadēs.

Aktīva darba tirgus politika ir tikai daļa risinājuma, jauniešu bezdarba līmeņa samazināšana nav iespējama bez nopietnas iesaistīšanās izglītības, attīstības un atlabšanas jautājumos. Attiecīgi finanšu resursi jānovirza atbilstošā līmenī, ņemot vērā fiskālo disciplīnu un mērķus, kas atbilst stratēģijai «Eiropa 2020».

Nodarbināmība ir vērtīgs veids, kā jauniešiem investēt savā nākotnē. Noteikti līdzekļi un mērķtiecīgs stimulēt jāliek lietā, lai veicinātu nodarbinātību un panāktu labāku atbilstību starp jaunu cilvēku centieniem un pieejamajām vakancēm.

1. Izaicinājumi

Krīze kopā ar notiekošajiem pārmaiņu procesiem ekonomikā sakrīt ar pamatīgām demogrāfijas, kultūras un sociālajām izmaiņām visā Eiropā.

Jauniešu bezdarbs ir viena no aktuālākajām problēmām Eiropā, ar kuru ir jācīnās. Divi galvenie uzdevumi ir radīt pareizus apstākļus jauniešu nodarbinātības iespēju veicināšanai un atvieglot viņu pāreju no izglītības uz darba tirgū.

Eiropas sociālo partneru mērķis ir izvirzīt trīs savstarpēji saistītus uzdevumus:

1. Radīt vairāk un labākas darbavietas un pievilcīgas karjeras iespējas jauniešiem.
2. Stiprināt izglītības un apmācību kvalitāti un piemērotību visos līmeņos, lai novērstu prasmju neatbilstību.
3. Optimizēt industrijas lomu, sevišķi mazo un vidējo uzņēmumu, un augstas veiktspējas publiskus pakalpojumus Eiropā kā noturīgas un iekļaujošas (skat.pamatnolīgumu par iekļaujošo darba tirgu) izaugsmes dzinējspēku.

Problēmās ietverti konkrēti izaicinājumi:

Vairāk un labāku darbavietu izveidošana un pareizus pamatnosacījumus vienmērīgai pārejai uz darba tirgu: ar vairāk nekā 26 miljoniem bezdarbnieku galvenais izaicinājums aizvien ir darbavietu radīšana un darbavietu ietilpīgais izaugsmes stimulēšana. Šajā sakarībā, sociālajiem partneriem kopā ar institūcijām jāsadarbjas Eiropas, nacionālā un vietējā līmenī, lai sekmētu ekonomisko izaugsmi, produktivitāti un konkurētspēju, lai uzlabotu darbavietu kvalitāti un palielinātu to skaitu. Šādi būs iespējama jaunu cilvēku pilnīga integrācija darba tirgū.

Profesionālās izglītības un apmācību (PIA) pievilcības sekmēšana un tās kvalitātes nodrošināšana: tas veicinās mācību vides uzlabošanu un nodrošinās jauniešus ar atbilstošām iemaņām un prasmēm.

Transversālu un specifisku prasmju un kompetenču apgūšanas sekmēšana: pāreja uz procesu orientētu un starpnozaru darba organizāciju aizvien vairāk pieprasa transversālas un tehniskas prasmes, iemaņas problēmsituāciju risināšanā un komunikācijā un spēju strādāt komandā. Transversālu un specifisku prasmju un kompetenču apgūšana jāveicina, pamatojoties uz mūžizglītības bāzes, tostarp darbavietā.

Rīkoties attiecībā uz pieaugošo pieprasījumu pēc augsti kvalificētiem darbiniekiem: tuvākajās desmitgadēs sagaidāms gan vidēja līmeņa, gan augsti

kvalificētu darbavietu skaita pieaugums (CEDEFOP prognoze 2020.gadam) Novēršot jauniešu « izkrišanu » no skolas un apmācībām un stimulējot viņus sasniegt vidējus un augstus rezultātus izglītībā – vai nu profesionālajā izglītībā, vai augstākajā izglītībā - nodrošinās ES konkurētspējas palielināšanu ar augstas pievienotās vērtības un kvalitatīvas produkcijas ražošanu un pakalpojumiem. Augstākas izglītības sasniegumi arī sekmēs viņu personisko un sociālo attīstību.

Uzlabot saskaņotību starp prasmju piedāvājumu un pieprasījumu: šāda iztrūkuma aizpildīšana palīdzēs novērst pašreizējās 2 miljoni brīvās vakances Eiropas darba tirgū. Ir daži konkrēti reģioni, kuros pat kvalificētiem jauniešiem ir grūtības integrēties darba tirgū, jo nav pietiekama darbavietu daudzuma vai pastāv prasmju un kompetenču neatbilstība. Tāpēc ir nepieciešams uzlabot sadarbību starp izglītības iestādēm un sociālajiem partneriem, lai jaunieši var apgūt tieši vajadzīgās iemaņas. Prasmju neatbilstības likvidēšana pieprasa labākas informācijas sniegšanu jaunajiem darbiniekiem par iespējamām pievilcīgām karjēras iespējām arī tajās nozarēs, kuras viņi nav apsvēruši. Tas palielinās darba devēju iespējas atrast atbilstošus kandidātus, un darbiniekiem izvēlēties tādu karjeru, pēc kuras tie tiecas.

2. Sociālo partneru pieeja

Eiropas sociālie partneri noliedz paaudzes zaudēšanas neizbēgamību. Tāpēc viņi ir iekļāvuši šo Darbību ietvaru kā pirmo prioritāti savā darba programmā 2012.-2014.gadiem. Viņi ir vienojušies "koncentrēties uz saikni starp izglītību, jauniešu cerībām un darba tirgus vajadzībām, ņemot vērā jauniešu pāreju no skolas uz darba tirgu, lai veicinātu nodarbinātības palielināšanos kopumā".

Šajā sakarībā, Eiropas sociālie partneri pilnībā atbalsta Eiropas Savienības Līguma (LES) 3.punktā aprakstīto mērķi par darbošanos augstas konkurētspējas sociālās tirgus ekonomikas sasniegšanai un Eiropas Savienības darbības līguma (LESD) 9.punktu par "augstas darba tirgus kvalifikācijas veicināšanu, sociālās aizsardzības atbilstošu garantēšanu, sociālās nošķirtības apkarošanu un augsta līmeņa izglītību, apmācību un veselības aizsardzību".

Ar šo Darbības ietvaru mēs vēršamies pie sociālajiem partneriem, valsts pārvaldes un citām ieinteresētajām pusēm sadarboties, lai panāktu konkrētu progresu jauniešu nodarbinātības labā. Nepieciešama vairāku līmeņu pieeja ar pasākumiem un atbilstošiem resursiem, lai nodrošinātu augstas kvalitātes mācību rezultātus un veicinātu profesionālo izglītību un apmācības, un radītu darba vietas.

Eiropas sociālie partneri tādējādi ir apņēmušies izvirzīt praktiskus risinājumus, lai uzrunātu jauniešu bezdarba problēmu, ņemot vērā konkrēto situāciju katrā valstī, lai veicinātu izaugsmi, nodarbinātību un sociālo kohēziju.

Šis Darbību ietvars ir balstīts uz jau esošu, kā arī jaunu praksi. Eiropas sociālo partneru mērķis ir veicināt visefektīvāko iniciatīvu identificēšanu visā Eiropā, ko nacionālie sociālie partneri varētu izmantot kā iedvesmas avotu risinājumu izstrādē attiecīgā situācijā. Mēs arī pievienojam ieteikumus citām iesaistītajām pusēm, piemēram, ES iestādēm un dalībvalstīm.

BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP un Eiropas arodbiedrību konfederācija (ETUC):

- ir pārliecināti, ka ieguldījumi labāku un vairāk darba vietu radīšanā ir pareizais ceļš jauniešu nodarbinātības situācijas uzlabošanā darba tirgū;

- uzskata, ka daudz ko var panākt ar augstas veiktspējas izglītības un apmācību sistēmām, lai nodrošinātu vajadzīgās prasmes jauniešiem, ņemot vērā viņu vēlmes, un darba tirgus efektivitāti un elastību;
- uzsver pasākumu un tādu līdzekļu nozīmi, kuru mērķis ir veicināt ilgtspējīgu un iekļaujošu izaugsmi un darbavietu radīšanu Eiropā;
- vēlas sniegt ieguldījumu, lai radītu atbilstīgus stimulus un ietvara nosacījumus, kas darba devējiem padarītu pievilcīgu jauniešu pieņemšanu darbā, jo īpaši ar kopīgumu slēgšanu starp sociālajiem partneriem;
- veicināt pielāgošanās spējas gan uzņēmumiem, gan darba ņēmējiem, un darba ņēmēju iespējas izvēlēties dinamisku karjeru;
- atgādināt, ka iekļaujošs, atvērts un efektīvs darba tirgus ir nepieciešams, lai uzlabotu jauniešu piekļuvi nodarbinātībai un ilgtspējīgai integrēšanai darba tirgū;
- apstiprina sociālo partneru kopīgo atbildību politikas veidošanā visos līmeņos, izmantojot konstruktīvu autonomu sociālo dialogu saskaņā ar valstu atšķirīgo nozaru attiecību sistēmām.
- atzīst, ka problēma ir plaša un tā prasa ciešu sadarbību ar valsts iestādēm, kā arī izglītības, mācību iestādēm, nodarbinātības dienestiem un prasa atklātu dialogu ar jaunatnes organizācijām visos līmeņos;
- uzskata, ka pašreizējiem un nākotnē veicamajiem pasākumiem jāatbilst starppaaudžu solidaritātes principiem;
- uzsver darba devēju, valsts iestāžu un indivīdu kopējo atbildību par ieguldījumu prasmju attīstīšanā.

3. Prioritātes

1. PRIORITĀTE: MĀCĪŠANĀS

Jauniešiem jābūt nodrošinātiem ar pamatprasmēm, transversālām prasmēm, kā arī tehniskām un specifiskām prasmēm savas personības attīstībai un nodarbināmībai.

Labi izstrādātas izglītības un mācību programmas, kas veidotas ar sociālo partneru iesaistīšanos, kas atbilst darba tirgum un jauniešu vajadzībām, var palīdzēt mazināt prasmju neatbilstību.

Darbā balstītas apmācības, tostarp prakse un stažēšanās, var veicināt jauniešu vienmērīgāku pāreju uz darba tirgu un mazināt aizkavētas pārejas risku.

Pamatizglītība un vidējā izglītība

Piekļuve pamatzglītībai ir viena no pamattiesībām un diskriminācija nav pieļaujama.

Izglītība ir vērtība, kas sniedz labumu indivīdam un palīdz sasniegt stratēģijas « Eiropa2020 » mērķus. Tāpēc valdībām ir jānodrošina labi funkcionējoša, universāla, bezmaksas un kvalitatīva vispārēja sabiedrības izglītošana- gan pamatskolas, gan vidējā - un jāiegulda profesionālajā apmācībā, kas pareizi sagatavo skolēnus turpmākai vispārējai vai profesionālai izglītībai un apmācību iespējām. (izglītībai.)

Jaunieši, kuri pamet skolu vai profesionālo izglītību un apmācību pirms ieguvuši pamatiemaņas, visticamāk, varētu būt spiesti saskarties ar sarežģītu pāreju no skolas uz darba tirgu vai vēlāk dzīvē arī ar bezdarbu.

Koordinētai rīcībai mācību un izglītības programmu izstrādē, īstenošanā un uzraudzībā ir jānodrošina, ka mācību rezultāti veicina jauniešu cenšanos un nodarbinātību.

Sākotnējā profesionālā izglītība un apmācība

Darbā balstītos apmācību modeļos, tādos kā duālā mācību sistēma, ievērojama izglītošanas daļa notiek uzņēmumā. Princips ir mācīties gan skolā, gan darbavietā, strādājot uzņēmumā.

Daudzās valstīs augsta sākotnējās profesionālās izglītības un apmācības sistēmas kvalitāte ir uzrādījusi labus rezultātus, iesaistot sociālos partnerus (un) to veidošanā un īstenošanā.

Labi attīstīta duālā mācību sistēma var samazināt jauniešu bezdarba līmeni.

Ir sarežģīti pārnest vienas valsts duālo mācību sistēmas pieredzi uz citu valsti. Uz darbu balstīts mācību jēdziens jāpielāgo katrai atsevišķai valstij, ja iespējams, uz trīspusējas sadarbības pamata. Galvenā doma ir ļaut visām valstīm, kuras vēlas pārskatīt/uzlabot savas izglītības sistēmas, to darīt, pilnībā apzinoties citu valstu sistēmu īpatnības. zinot citu valstu pieredzi.

Prakse

Labi veidota prakses sistēma ir pierādījusi savu efektivitāti, atvieglojot jauniešu integrēšanos darbā.

Priekšnoteikumi ir prakses vietas uzņēmumos un tas, ka skolēni ir apguvušinepieciešamās pamatprasmes.

Līgumam starp jauniešiem un individuāliem darba devējiem ir jābūt kvalitatīvam, tajā jābūt skaidri noteiktiem mācību mērķiem starp mācekli, mācību centru un uzņēmumu.

Sociālajiem partneriem ir būtiska loma, nosakot kvalitatīvu tiesisko regulējumu valsts līmenī un izstrādājot procedūras, kas ierobežo pārmērīgas juridiskās vai administratīvās prasības. Turklāt valstu valdībām jāstiprina šie ietvari, lai nodrošinātu nepieciešamos apstākļus, piedāvājot profesionālās prakses vietas un kas atbilstu pieņemtajiem noteikumiem darba devēju un mācekļu labā.

Eiropas Komisijai un Eiropas sociālajiem partneriem ir būtiska loma informācijas apmaiņas veicināšanā un uzlabošanā attiecībā uz valstu par praksi un stažēšanos.

Stażēšanās

Eiropas sociālie partneri ņem vērā Komisijas nodomu ierosināt Padomes ieteikumus par Eiropas kvalitātes ietvaru attiecībā uz stažēšanos un atbalsta dalībvalstu centienus uzlabot prakšu kvalitāti.

Mobilitāte

Tādas programmas kā, piemēram, Mūžizglītības programmas un atsevišķās apakšprogrammas, kā Leonardo, Grundvig, Erasmus un Comenius, kā arī programma

"Jaunieši darbībā" ir pierādījušas savu pievienoto vērtību. Eiropas sociālie partneri atbalsta nākamās paaudzes ES izglītību un apmācību programmas, kas vērstas uz mobilitāti, sadarbību inovācijām, kā izaugsmes virzītājspēku.

I. Sociālo partneru pasākumi

a. Īstermiņa

- Piedalīties profesionālās izglītības un apmācību (PIA) uzraudzībā un novērtēšanā, lai nodrošinātu vienmērīgu pāreju no izglītības uz turpmāku apmācību un/vai darbu kvalitatīvi regulējošā ietvarā nacionālā līmenī.
- Piedalīties prakšu un stažēšanās sistēmas pārvaldībā.
- Identificēt un līdzdarboties, lai novērstu šķēršļus prakšu un stažēšanās sistēmu attīstībai visās valstīs.
- Veicināt ES prakšu apvienības izveidošanu un tajā piedalīties.
- Paredzēt turpmākas kopīgās darbības attiecībā uz ESPadomi un Eiropas Parlamentu, pamatojoties uz gaidāmo Komisijas priekšlikumu Padomes ieteikumam par Eiropas kvalitātes ietvaru attiecībā uz stažēšanos.
- Nodrošināt, ka vienošanās starp jauniešiem un uzņēmumiem attiecībā uz stažēšanos skaidri nosaka prakses un mācīšanās mērķus izglītības daļai, kas balstās uz darbu.
- Veicināt pievilcību un strādāt pie zinātnes, tehnoloģiju, inženierzinātņu un matemātikas (STEM) jomu pozitīva tēla vidusskolās un augstākās izglītības līmeņos. Tam būtu jāiekļauj lielāka sieviešu piesaiste STEM jomās.

b. Ilgtermiņa

- Veicināt tādu izglītību, kas labāk atbilst darba tirgus un jauniešu vajadzībām, vienlaikus sekmējot jaunu cilvēku personības attīstību un nodarbināmību.
- Stiprināt duālās mācīšanās elementus jau eksistējošos uz darbu balstītu apmācību modeļos.

II. Ieteikumi

a. Īstermiņa

- Eiropas Komisijai vajadzētu pievienot "uz darbu balstītas izglītības daļa" kā vienu no mainīgajiem elementiem tās piedāvātajos nodarbināmības kritērijos. papildu mainīgo tās ierosinātajos nodarbināmības vērtēšanas kritērijos –.
- Eiropas Komisijai būtu attiecīgi jāiesaista Eiropas sociālie partneri nākamās paaudzes izglītības un apmācību programmu vadībā.
- ES un dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ES finansējuma programmas, piemēram, ESF nodrošina sākotnējo finansējumu prakses sistēmu izveidošanai un uzlabošanai.
- Eiropas Komisijai un dalībvalstīm vajadzētu atbalstīt un koordinēt Eiropas un nacionālās kampaņas, lai mainītu priekšstatus par profesionālo izglītību un apmācībām Eiropas sabiedrībā, un veicināt kvalitatīvu uz darbu balstītu mācīšanos.

- Eurostat un CEDEFOP būtu jāsadarbojas, lai nodrošinātu precīzus un saskaņotus datus un politikas analīzi par uz darbu balstītas apmācības daļu visos izglītības un apmācības līmeņos.
- Dalībvalstis sadarbībā ar sociālajiem partneriem varētu apsvērt iespēju izveidot valsts un/vai nozaru apmācību fondus.
- Dalībvalstīm vajadzētu mudināt darba devējus uzņemt vairāk mācekļus un praktikantus, apspriežoties ar sociālajiem partneriem.
- Dalībvalstīm ir jāizstrādā, apspriežoties ar attiecīgajiem sociālajiem partneriem, pamatnoteikumi par praksi un stažēšanos, kas būtu pievilcīgi uzņēmumiem un jauniešiem saskaņā ar darba attiecību sistēmu daudzveidību un viņu apmācības mērķiem.
- Dalībvalstīm pilnībā jāīsteno nacionālās kvalifikācijas pamatnosacījumi, lai uzlabotu studiju rezultātus visos izglītības un apmācību līmeņos.
- Dalībvalstīm jānodrošina kvalitatīva sākotnējā profesionālā izglītība un apmācības (IVET), lai paaugstinātu jauniešu nodarbināmības iespējas un kvalifikāciju, un samazinātu prasmju neatbilstību, iesaistot sociālos partnerus.
- Dalībvalstīm būtu jāveicina sākotnējās profesionālās izglītības un apmācību (IVET) un prakšu sistēmu pievilcība un jāstrādā pie to tēla, kas vērsta uz jauniešiem, viņu vecākiem un uzņēmumiem, iesaistot sociālos partnerus.
- Dalībvalstīm prioritāri jāuzlabo darba tirgus saistība ar izglītības un apmācību sistēmu, liekot uzsvāru uz ieguldījumiem izglītībā un prasmēs, kas risinātu pieaugošo neatbilstību, saskaņā ar stratēģiju Eiropa 2020, kā arī Eiropas semestra kontekstā.
- Dalībvalstīm vajadzētu piedāvāt skolu priekšlaicīgi pametušajiem un zemu kvalificētiem jauniešiem veidus, kā atgriezties izglītības un apmācību vai otrās iespējas izglītības programmās, lai mazinātu prasmju neatbilstību darba tirgus prasībām.

b. Ilgtermiņa

- ES un dalībvalstīm vajadzētu izplatīt uz darbu balstītu mācību modeļu un duālās mācību sistēmas principus gan vidējā, gan augstākajā izglītībā un apmācību jomā visā Eiropā, tostarp prakses shēmas un efektīvu, augsti kvalificētu un ilgtspējīgu sākotnējās un tālākās profesionālās izglītības un apmācību (PIA) sistēmu.
- ES un dalībvalstīm būtu jāveicina skolotāju un pasniedzēju pārrobežu mobilitāte, kā arī jauniešu mācību mobilitāte un svešvalodu mācīšanās.
- Dalībvalstīm vajadzētu nodrošināt kvalitāti un iekļaušanos pamatizglītībā un vidējā izglītībā, un apmācībās, lai skolēni iegūst nepieciešamās pamatprasmes un samazinātu priekšlaicīgas skolas pamešanas risku.
- Dalībvalstīm būtu, pirmkārt, jāmudina darba devēji piedāvāt vairāk un labākas praktikantu vietas, bet, no otras puses, vienkāršot administratīvās procedūras uzņēmumiem, jo īpaši mazie un vidējie uzņēmumi (MVU) par prakses vietu nodrošināšanu.
- Dalībvalstīm, sadarbojoties ar sociālajiem partneriem, darba devēju organizācijām, uzņēmumiem, amatnieku kamerām un tirdzniecības kamerām un PIA sniedzējiem, būtu jāsadarbojas valsts līmenī, lai nodrošinātu prakses vietas uzlabojot karjeras iespējas jauniešiem un uzņēmumu sniegumu.

2. PRIORITATE: PĀREJA

Pārmaiņas ir kļuvušas par neatdalāmu mūsu ekonomikas un sabiedrības iezīmi. Tāpēc ir svarīgi, lai atvieglotu un atbalstītu pāreju uz darba tirgu un darba tirgū ar uzticamu, efektīvu bezdarba apdrošināšanu un sociālās drošības tīkliem, kas ir finansiāli ilgtspējīgi ilgtermiņā.

Integrācija darba tirgū parasti ir attiecināma uz laiku starp mācību pārtraukšanu un ienākšanu darba tirgū, kā arī laiku starp dažādām darba vietām. Saskaņā ar šo prioritāti, uzsvars tiek likts uz pāreju no izglītības uz darba tirgu.

Pārejas pasākumi, tostarp vadības jomā, apmācības un nodarbinātības integrācija, ir ierobežotas laikā un saskaņā ar valstu darba attiecību sistēmām dažādi dalībnieki ir vienojušies par to uzraudzību un izpildi.

ES jauniešu nodarbinātības iniciatīvas

Eiropas sociālie partneri atbalsta Eiropas iestāžu apņemību, lai risinātu jauniešu bezdarba problēmas, tajā pašā laikā nodrošinot, ka ES atbalsts būs tur, kur tas ir visvairāk steidzami nepieciešams, jo īpaši, sociālās un teritoriālās kohēzijas uzlabošanai.

Īpaši ES sociālie partneri atzinīgi vērtē jauniešu nodarbinātības iniciatīvas, kas tika pieņemtas Eiropadomes 2013. gada 8.februāra pamatnostādņu ietvaros, diskutējot par daudzgadu finanšu shēmu 2014-2020 gadam.

Jauniešu garantijas

Pāreja no izglītības uz darba tirgu daudziem jauniešiem kļuvusi garāka un sarežģītāka.

Kā vienojās EPSCO padome 2013. gada 28.februārī, jaunatnes garantijas mērķis ir nodrošināt, lai jaunie darba meklētāji nepalik ārpus darba tirgus uz ilgu laiku, nodrošinot tos ar labas kvalitātes darba piedāvājumu, iespēju turpināt izglītību, profesionālo stažēšanos vai praksi četru mēnešu laikā pēc bezdarbnieka statusa iegūšanas vai formālās izglītības pārtraukšanas.

Tikai darba vietu palielināšanās un izaugsme, var samazināt bezdarbu. Paturot to prātā, jaunatnes garantiju shēmās jāņem vērā šādi pamatprincipi:

- mērķtiecīga pieeja jauniešiem, īpaši tiem, kas ir pie darba tirgus robežas;
- partnerības pieeja ar sociālos partneru iesaisti;
- piemērotu līdzekļu identificēšana un sadale;
- agrīna iejaukšanās, lai novērstu ilgtermiņa bezdarbu;
- laika shēmas ar izmērāmiem rezultātiem;
- nodarbinātības un mobilitātes veicināšana, lai novērstu jauniešu bezdarbu;
- jauniešu nodarbinātības iespēju veicināšana, kas ļautu viņiem kļūt neatkarīgiem.

Nemot vērā situācijas nopietnību jauniešiem mūsdienās, uzsvars uz aktīviem pasākumiem, kas paredzēti jauniešiem, izmantojot jauniešu garantiju veidošanu un/vai līdzīgus pasākumus nacionālā līmenī, ir nepieciešams daudzās valstīs. Jauniešu garantijas var arī palīdzēt sasniegt dažus stratēģijas Eiropa2020 mērķus, proti, samazināt priekšlaicīgi skolu atstājušo skaitu, palielināt nodarbinātības līmeni iedzīvotāju vidū vecumā no 20-64 gadiem un palīdzēt izkļūt no nabadzības un sociālās atstumtības. Pasākumi un darbības, kas saistītas ar jauniešu garantijām, atspoguļo noteiktu vērtību, kura jāsalīdzina ar augstajām sociālās un ekonomiskās bezdarbības izmaksām.

Jauniešu garantijas ir jāpiemēro atbilstoši katras dalībvalsts situācijai. Sociālajiem partneriem aktīvi jāpiedalās to veidošanā un ieviešanā, sadarbojoties ar valsts iestādēm un citām iesaistītajām pusēm. Šo līdzekļu izmaksas, pirmkārt, ir valsts iestāžu atbildība.

Norādījumi un informācija

Noteikt labākas vadlīnijas un informāciju visām jaunām sievietēm un vīriešiem, un pielāgot karjeras pakalpojumu centrus, kas vērsti uz nodarbināmību, ir labs veids, kā stiprināt saikni starp vidējās, tālākizglītības, augstākās izglītības un apmācībām, un darba tirgu.

Tas ir īpaši acīmredzams dažās nozarēs, tostarp sabiedriskos pakalpojumus. Jaunieši bieži vien nav informēti par karjeras iespējām un aktivitātēm, ko piedāvā gan privātie, gan valsts darba devēji un uzņēmumi.

Nelabvēlīgajām jauniešu grupām, piemēram, sociāli atstumtiem jauniešiem, kuriem nav pamatprasmju un tiem, kuri atstājuši skolu, ir nepieciešama īpaša uzmanība attiecībā uz norādījumiem un informāciju.

Jaunu iemaņu un darba vietu noteikšana

Jaunu prasmju un jaunu darbavietu, kā arī to attīstības prognozēšana var būt sarežģīts uzdevums sociālajiem partneriem un apmācību sniedzējiem. Ir jāņem vērā daudzi mainīgie sociāli ekonomiskie un tehnoloģiskie faktori, kas rada grūtības apkopot ticamus datus šajā jomā. Tomēr šis pasākums ir obligāts.

Kā aprakstīts Darbību ietvarā, mūžizglītības kompetenču un kvalifikāciju attīstībai¹, šī prognoze notiek divos līmeņos: uzņēmuma līmenī un valsts un/vai nozares līmenī.

I. Sociālo partneru pasākumi

a. Īstermiņa

- Veicināt to jomu un nozaru darba vietu pievilcību un vērtību, kurās nepietiek kvalificēta darbaspēkan (piemēram, zaļajā ekonomikā, IKT, veselības aprūpē, izglītībā, rūpniecībā u.c.), organizējot, ja vajadzīgs, izpratnes veicināšanas kampaņas, atvērto durvju dienas, "izmēģināšanas" iespējas, iniciatīvas starp sociālajiem partneriem un skolām/koledžām u.c., un/vai atjaunot nozaru vai profesiju tēluvisos aspektos, nodrošinot, ka veselības un drošības noteikumi tiek ievēroti visās nozarēs.
- Sniegt ieguldījumu valdību pasākumos, kas attiecas uz jauniešu garantijas ieviešanu nacionālā līmenī.
- Piedalīties valsts līmeņa jauniešu garantiju pasākumu veidošanā, uzraudzībā, novērtēšanā, lai uzraudzītu to efektivitāti un naudas izmaksu atbilstību, ņemot vērā to sniegumu attiecībā uz bez darba esošu jauniešu nodarbinātības nodrošināšanu.

b. Ilgtermiņa

- Panākt mūžizglītības kultūru, informējot un konsultējot tajā iesaistītos biedrus.

¹Darbības plānu par pastāvīgu kompetenču kvalifikācijas paaugstināšanu pieņēma Eiropas sociālie partneri 2002. gadā

- Noteikt par prioritāti atbalstu jaunajiem darba meklētājiem, kuri vēlas mainīt savu karjeru un pielāgot savas prasmes pieprasītām nozarēm, lai pievērstos pašreizējām darba vakancēm, nediskriminējot citas vecuma grupas.
- Uzlabot sadarbību starp personāldaļu vadītājiem, privātiem un valsts nodarbinātības dienestiem, izglītības iestādēm, sociālajiem konsultantiem, darba devēju un darba ņēmēju pārstāvjiem un ārējiem/iekšējiem treneriem un/vai padomdevējiem.
- Veicināt mūžizglītības mācību programmu izstrādi, īstenošanu un mācību programmu politiku un uzraudzību.
- Sadarboties ar valsts un izglītības un apmācības iestādēm, lai nodrošinātu jauniešus ar informāciju par pieejamajām karjeras iespējām un prasmju vajadzībām darba tirgū, kā arī par prakses iespējām, mācekļu un darba ņēmēju tiesībām un pienākumiem.

II. Ieteikumi

a. Īstermiņa

- ES un dalībvalstīm jānodrošina, ka ESF resursu daļu var novirzīt, lai nodrošinātu sākotnējo finansējumu dalībvalstīm, kas jau ir ieviešušas vai vēlas ieviest jauniešu garantijas.
- Eiropas Komisijai un dalībvalstīm jāiesaista Eiropas un dalībvalstu sociālie partneri, izstrādājot un īstenojot jaunatnes nodarbinātības iniciatīvu, lai nodrošinātu tās panākumus.
- Dalībvalstīm jāpārbauda un, kur nepieciešams, jāuzsāk mijiedarbība starp nodokļu un pabalstu sistēmu fiskāli neitrālā veidā, ievērojot algu politiku, lai veicinātu jauniešu nodarbinātību un vienlaikus nodrošinātu pilnīgu piekļuvi sociālajai aizsardzībai.
- Dalībvalstīm jānodrošina efektīvas karjeras vadlīnijas izglītības sistēmas ietvaros, lai palīdzētu jauniešiem pieņemt lēmumus, kas balstīti uz pietiekamu informācijas daudzumu, pamatskolā un augstākajā izglītībā. Karjeras ieteikumu materiālos jāietver skaidra informācija par darba vietām un karjeras iespējām darba tirgū.
- Dalībvalstīm, sadarbojoties ar nodarbinātības dienestiem, jāiekļauj darba meklēšanas metodes skolas programmā, lai palīdzētu un sagatavotu jauniešus pirmā darba meklējumiem.
- Ieviešot jauniešu garantijas vai līdzvērtīgus pasākumus, dalībvalstīm jāseko pieejai, kas, pirmkārt, vērsta uz jauniem cilvēkiem, kuri atrodas pie darba tirgus robežām.

b. Ilgtermiņa

- ES un dalībvalstis varētu izveidot tīklus informācijas uzkrāšanai un pieredzes apmaiņai, ar mērķi veicināt sadarbību starp izglītības un apmācību sniedzējiem visos līmeņos.
- Dalībvalstīm jāveicina sadarbība starp sociālajiem partneriem un nodarbinātības dienestiem, lai atrastu efektīvus risinājumus vakanču aizpildīšanas jautājumā.
- Dalībvalstīm jāveido sabiedriskie nodarbinātības dienesti kā efektīvas "integrācijas vadības aģentūras" ar iespējām nodrošināt pielāgotus risinājumus jauniešiem, lai atvieglotu viņu pāreju no izglītības pasaules uz darba pasauli, un starp darbiem.

- Dalībvalstīm jākonsultējas ar attiecīgajām iesaistītajām pusēm prakses organizēšanā un programmu veidošanā, lai atvieglotu administratīvās procedūras darba devējiem, ievērojot praktikantu un stažieru sociālo aizsardzību un tiesības.
- Dalībvalstīm būtu jācenšas novērst situāciju, kad jaunieši bez kvalifikācijas pamet skolu, ar tādiem pasākumiem kā jauniešu treniņi un darba audzināšana skolā, kompensācijas pasākumi, piemēram, savienojošas programmas, un sistēmiski pasākumi, piemēram, tālākizglītība skolotājiem jautājumā par agro skolu atstājēju agrīnās brīdināšanas sistēmu.

3. PRIORITĀTE: NODARBINĀTĪBA

Ar vairāk nekā 26 miljoniem bezdarbnieku Eiropā, galvenais nosacījums ir radīt vairāk un labākas darba vietas papildus 2 miljoniem vakancu Eiropā.

Jauniešu bezdarba līmenis pieaug visā Eiropā, daudzās valstīs šo situāciju ir saasinājusi finanšu un ekonomikas krīze. Jauniešu integrēšanās darba tirgū daudzās valstīs darba vietu trūkuma dēļ ir kļuvusi ļoti sarežģīta. Dinamiskam, atvērtam un mobilam darba tirgum jāveicināt darba vietu radīšana un darba meklējumi, negraujot sociālās aizsardzības sistēmu.

Atbilstoša makroekonomikas politika un konkrētāki pasākumi produktīviem ieguldījumiem ir nepieciešami, lai veicinātu izaugsmi un darba vietu skaita pieaugumu. ES preču un pakalpojumu konkurētspēja lielā mērā ir atkarīga no ieguldījumiem pētniecībā un attīstībā, inovācijā, izglītībā un apmācībā.

Tā ir nacionālo sociālo partneru un valdības atbildība noteikt nodarbinātības nosacījumus, tostarp darbaspēka izmaksas, saskaņā ar darba attiecību praksi, ar mērķi palīdzēt jauniešiem ienākt un attīstīties darba tirgū.

Pastāv noteiktu pamatkompetenču trūkums un atbilstošu prasmju trūkums atsevišķās nozarēs un reģionos Eiropā, jo īpaši saistībā ar jaunām nozarēm un īpašām publisko pakalpojumu vajadzībām. Lai aizpildītu esošās vakances, Eiropas sociālie partneri pilnībā atbalsta ES un valstu centienus, lai nodrošinātu atbilstošu apmācību (pārkvalificēšanos) un veicinātu mobilitātes iespējas jauniem darba meklētājiem, kuri apsver pārvietošanos starp dalībvalstīm un strādāšanu kādas dalībvalsts robežās.

Labi izstrādāti un labi funkcionējoši nodarbinātības noteikumi, kā arī nodokļu un sociālās aizsardzības sistēmas ir būtiskas, lai padarītu darba tirgu efektīvāku un veicinātu jauniešu iespējas iegūt darbu. Darba tirgus reformas, vajadzības gadījumā, izmantojot koplīgumus vai tiesību aktus, apspriežoties ar sociālajiem partneriem, varētu samazināt segmentāciju un uzlabotu jauniešu piekļuvi darba tirgum. Izstrādājot risinājumus, lai palielinātu jauniešu nodarbinātības iespējas, ir svarīgi ievērot sociālās un darba tiesību vienošanās.

Aktīva darba tirgus politika ir vajadzīga arī, lai veicinātu jauniešu piekļuvi nodarbinātībai, kas ļauj viņiem kļūt neatkarīgiem.

Mūžizglītība ir kopēja atbildība, kas gulstas uz visiem dalībniekiem: uzņēmumiem, darba ņēmējiem un viņu pārstāvjiem, valsts iestādēm un privātpersonām. Katram darbiniekam ir jāapzinās, un jāveicina savu zināšanu attīstība darba dzīves laikā.

Treniņi, apmācības un konsultācijas, tostarp ar paaudžu sadarbību, var atvieglot jauniešu integrēšanos pirmajā darba vietā. Šāda pieeja var palīdzēt uzņēmumiem

veicināt vienlaicīgi jauniešu un vecāku darba ņēmēju nodarbinātību. Bez tam, individuālie kompetenču attīstības plāni var ļaut darba devējiem un darbiniekiem noteikt jaunā darbinieka zināšanas konkrētā darba situācijā.

Darba līguma noteikumu dažādība var palīdzēt labāk pielāgoties darba devēju un jauno darba ņēmēju vajadzībām, piemēram, tikt galā ar mainīgo pieprasījumu pēc precēm un pakalpojumiem, aizpildīt prombūtnē esošus darbiniekus viņu veselības vai ģimenes iemeslu dēļ, vai ļaut jauniešiem labāk saskaņot darbu ar privāto dzīvi vai izglītības pienākumiem.

Tomēr daži jaunieši var iestrēgt īstermiņa un/vai pusslodzes darba līgumos, pieņemot šos darba noteikumus, jo nav citu iespēju, tādējādi kavējot savas iespējas uzsākt patstāvīgu dzīvi un drošu profesionālo attīstību.

Sociālajiem partneriem un valsts iestādēm ir jāpārlicinās, lai tiktu nodrošināti pareizi nosacījumi darbavietu radīšanai, un ka pastāvīgie, pagaidu un īstermiņa līgumi tiek regulēti tādā veidā, kas sekmē jauniešu ilgtspējīgu integrēšanos nodarbinātībā.

I. Sociālo partneru pasākumi

a. Īstermiņa

- Vienoties par īpašiem noteikumiem un nosacījumiem jauno darba meklētāju nodarbinātības atbalstam, lai veicinātu viņu piekļuvi pirmajam darbam, ieskaitot īpašas programmas, kas izveidotas, lai atbalstītu un ļautu jauniešiem piekļūt darba vietām.
- Veicināt līgumu slēgšanu uz nenoteiktu laiku, lai nodrošinātu, ka tie joprojām ir galvenais darba attiecību veids.
- Nodrošināt, saskaņā ar valsts darba attiecību sistēmu, optimālu līdzsvaru starp elastību un drošību, tostarp nodarbinātības aizsardzību attiecībā uz visām darba attiecībām, lai novērstu segmentētu darba tirgu.
- Atbalstīt padomu došanas iniciatīvas, lai nodrošinātu un atzītu vecāku un/vai pieredzējušāku darbinieku zināšanu nodošanu jaunākiem darbiniekiem.
- Veicināt sekmīgāku jauno darbinieku integrēšanu darba vietā, izmantojot oficiālas ievadinstrukcijas un treniņus.
- Veicināt individuālu kompetenču attīstības plānus, kas saskaņoti starp darba devēju un darbinieku.
- Turpināt iesaistīties Eiropas līmenī notiekošajās diskusijās par pārredzamību un formālo un neformālo kompetenču un kvalifikāciju atzīšanu, veicinot Eiropas mēroga atzīšanas un kvalificēšanas līdzekļu apstiprināšanu visā vispārējās un profesionālās izglītības un apmācības sistēmā.
- Papildināt Eiropas iniciatīvas, kuru mērķis ir veicināt iespējamus darba meklētāju, jauniešu, un darbinieku mobilitātes ieguvumus, piemēram, izmantojot "Tava pirmā EURES darbavieta" programmu, izvairoties no intelektuālā darbaspēka emigrācijas dažās valstīs, kas kavētu to turpmāko attīstību.

b. Ilgtermiņa

- Slēgt divpusējas vai trīspusējas vienošanās un/vai veicināt darba tirgus reformu veidošanu un īstenošanu, ar mērķi mazināt segmentāciju un uzlabot jauniešu piekļuvi darba tirgum, vienlaikus saglabājot sociālo un darba tiesību saskaņoto līmeni.
- Vērsties pret fiktīvas pašnodarbinātības cēloņiem, lai novērstu tās kaitīgo ietekmi uz darba devējiem un darba ņēmējiem.
- Piedalīties valsts jauniešu darba plānu uzraudzīšanā, izvērtēšanā un pārskatīšanā.

II. Ieteikumi

a. Īstermiņa

- Ar skaidru makroekonomikas politiku ES un dalībvalstīm jāveicina ekonomikas izaugsme ar daudzām darba vietām.
- ES un dalībvalstīm jāstrādā kopā, lai padarītu jauniešu nodarbinātību pievilcīgāku darba devējiem un sekmētu jauniešu apmācību kā ieguldījumu gan uzņēmumiem, gan indivīdiem.
- ES un dalībvalstīm jāizveido konkrēta nodarbinātības politika jauniešiem, nopietni konsultējoties ar sociālajiem partneriem, ņemot vērā nozaru un sektoru vajadzības.
- ES un dalībvalstīm jāiegulda inovācijā, pētniecībā un attīstībā, un izglītībā, un apmācībās, lai atvieglotu jauno darbinieku iespējas iegūt savu pirmo darba vietu un gūt tajā darba pieredzi.
- ES jāiesaista Eiropas un nacionālie sociālie partneri, lai veidotu, īstenotu un izvērtētu 6 miljardus eiro, kas novirzīti jauniešu nodarbinātības pasākumiem daudzgadu finanšu shēmas 2014.-2020.gadiem ietvaros.

b. Ilgtermiņa

- ES jāveicina un jāatvieglo jaunu darbinieku ģeogrāfiskā un profesionālā mobilitāte, īpaši to darbinieku vidū, kuri vēlas pārcelties un strādāt ārvalstīs. Tam var būt nozīmīga loma, palīdzot saskaņot darba tirgus piedāvājumu un pieprasījumu, vienlaikus novēršot iespējamo speciālistu aizplūšanas ietekmi un atzīstot mobilo indivīdu tiesības un priekšrocības.
- Dalībvalstīs, kuras ietekmē speciālistu aizplūšana, jāveic pasākumi, lai ierobežotu tās negatīvā ietekme uz darba tirgu.
- Dalībvalstīm vajadzētu risināt jauniešu nodarbinātības problēmas kā daļu no nacionālajiem darba plāniem.
- Dalībvalstīm būtu jāveicina aktīvas darba tirgus programmas un jānodrošina līdzsvars starp nepieciešamo atbalstu darba meklētājiem un efektīvu stimulus nodarbinātībai. Īpaši mehānismi jāparedz jauniešiem, kuri izkrīt no iesaistīšanas shēmām.
- Dalībvalstīm jānodrošina, ka efektīvas un samērīgas sankcijas tiek paredzētas gadījumos, ja netiek ievēroti atbilstoši darba noteikumi, tostarp situācijās ar fiktīvu pašnodarbinātību.

4. PRIORITĀTE: UZŅĒMĒJDARBĪBA

Uzņēmējdarbības domāšanas un uzņēmējdarbības prasmju attīstīšanas veicināšanai ir pozitīva ietekme uz jauniešu nodarbināmību un darba vietu radīšanu. Tomēr tas ir tikai viens no elementiem visaptverošā jauniešu nodarbinātības stratēģijā.

Uzņēmējdarbība būtu jāpopularizē jau skolas līmenī, un vēl vairāk jāintegrē vidējā un augstākajā izglītībā, vai tā būtu vispārējā izglītība vai profesionālā izglītība un apmācības.

Jaunie uzņēmēji ir jānodrošina ar vadlīnijām un darbaudzināšanu, lai sniegtu viņiem informāciju par spēkā esošajiem tiesību aktiem, par varbūtēja finansējuma iespējām un ar visu turpmāko nepieciešamo padomu, lai izveidotu un pārvaldītu veiksmīgu un atbildīgu uzņēmējdarbību. Tas ietver lietotājam draudzīgus rīkus un veicina vienkāršu administratīvo prasību pielietošanu uzņēmuma izveidošanai.

Līdzās uzņēmējdarbībai jāveicina arī radošums kā domāšanas veids, kas veicina patiesu individuālu iniciatīvu un pašnodarbinātību, un pozitīvu attieksmi pret ilgtspējīgu riska uzņemšanos, vienlaikus ievērojot darba likumdošanu un darba ņēmēju tiesības.

Prakse var virzīt uz uzņēmējdarbību, sakarā ar tiešu darba pieredzi uzņēmumā savā darbības jomā, sniedzot ieguvumu uzņēmējdarbības uzsākšanai.

Citi uzņēmējdarbības veidi

Uzņēmējspējas veicina uzņēmēju attieksmes veidošanos darbiniekos, un darbinieku veidota sociālā uzņēmējdarbība var kalpot kā veiksmīgi piemēri darbinieku iesaistes shēmām, kuru mērķis ir sasniegt ekonomiskos un sociālos mērķus organizācijās, kurās tie strādā.

Tomēr robežas starp darba ņēmēju un darba devēju var būt izplūdušas fiktīvas pašnodarbinātības gadījumos.

I. Sociālo partneru pasākumi

a. Īstermiņa

- Veicināt apmācību un darbaudzināšanas pakalpojumus jauniem uzņēmējiem, lai palielinātu jauno uzņēmēju izredzes turpināt darbu un augt pirmajos izveides gados.
- Veicināt uzņēmējdarbības garu skolā un sabiedrībā kopumā ar mērķi izvairīties no stigmatizācijas jauno uzņēmēju kļūdas gadījumā.

b. Ilgtermiņa

- Veicināt partnerību starp lieliem un maziem uzņēmumiem ar mērķi apzināt un atbalstīt tirgus un izaugsmes iespējas, īpašu uzmanību pievēršot rūpniecības un pakalpojumu nozarēm ar augstu pievienoto vērtību.
- Veicināt sieviešu uzņēmējdarbību un uzņēmējdarbības garu sociālās atstumtības riska grupās ar īpašu atbalstu un darbaudzināšanas padomiem.
- Risināt sociālās un vides problēmas kā daļu no pasākumiem, kas uzņēmumiem jāizvēlas īstenošanai korporatīvās sociālās atbildības jomā.

II. Ieteikumi

a. Īstermiņa

- Dalībvalstīm jātrod pareizais līdzsvars starp administratīvo un normatīvo aktu prasībām, un labvēlīgas vides garantijām mazo uzņēmumu veidošanai un/vai pārņemšanai, tostarp, izstrādājot vienas pieturas interneta portālus (e-pārvaldes pakalpojumi).
- Dalībvalstīm jāīsteno mērķtiecīgi nodokļu atvieglojumi un jāuzlabo atbalsts attiecībā uz piekļuvi finansējumam jaunajiem uzņēmējiem uzņēmuma izveidei.
- Dalībvalstīm jāizveido uzņēmējdarbības kursi kā daļa no skolu mācību programmām un jāveicina uzņēmējdarbība uz darbu balstītos mācību modeļos

saskaņā ar jauno Uzņēmējdarbības 2020.gada rīcības plānu, ko uzsākusi Eiropas Komisija 2013.gada janvārī.

b. Ilgtermiņa

- ES, tostarp Eiropas Investīciju fondam un dalībvalstīm turpmāk jāattīstīta jau esošie instrumenti, un, vajadzības gadījumā, jāizveido jauni, lai atbalstītu jaunu uzņēmumu izveidi un izaugsmi, piemēram, mikrofinansēšanas instrumenti un uzņēmēju un uzņēmumu un MVU konkurētspējas programma (COSME).
- Dalībvalstīm jāorganizē un jāveicina vietējā, reģionālā un valsts konkurētspēja starp jaunajiem uzņēmējiem.
- Dalībvalstīm jāiekļauj uzņēmējdarbība profesionālajā izglītībā tā, lai profesionālās izglītības studenti var izvēlēties kļūt par uzņēmējiem.
- Dalībvalstis varētu veicināt sociāli un ekoloģiski atbildīgu uzņēmējdarbību kā daļu no augstākās izglītības programmas.
- Dalībvalstīm jābūt pārliecinātām, ka pašnodarbinātības statuss, ja tāds pastāv, tiek pielietots.

4. Veicināšana, pasākumi un turpmākās darbības

Veicināšana

BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP un ETUC (un sakaru koordinēšanas komiteja EUROCADRES / CEC) veicinās šo Darbību ietvaru jauniešu nodarbinātībai dalībvalstīs visos līmeņos, ņemot vērā valstu praksi, gan izmantojot kopīgas, gan atsevišķas darbības pēc nepieciešamības.

ES sociālais partneris organizēs reģionālos seminārus, lai to biedri būtu informēti par šo Darbību ietvaru. Papildus sanāksmes nacionālie sociālie partneri paši var organizēt katrā valstī.

ES sociālie partneri nosūtīs šo dokumentu arī visiem attiecīgajiem dalībniekiem Eiropas un valstu līmenī, tai skaitā ES nozaru sociālajiem partneriem, ES un dalībvalstu valsts iestādēm.

Pasākumi

Puses, kas parakstījušas šo Darbību ietvaru, uzaicina nacionālos sociālos partnerus - BUSINESSEUROPE, UEAPME, CEEP un ETUC (un sadarbības komitejas EUROCADRES / CEC) dalīborganizācijas strādāt pie četrām šī Darbību ietvara noteiktajām prioritātēm, lai veicinātu jauniešu nodarbinātību un atvieglotu pāreju no izglītības uz darbu.

Bez tam, Eiropas un nacionālie sociālie partneri sadarbosies ar ES iestādēm un/vai dalībvalstu valsts iestādēm, pamatojoties uz ieteikumiem, kas iekļauti šajā Darbību ietvarā.

Papildus pasākumi

Pēc trīs ikgadējiem ziņojumiem, Eiropas sociālie partneri novērtēs to ietekmi uz darba devējiem un darba ņēmējiem. Šis novērtējums var novest pie noteikto prioritāšu

atjaunošanas un/vai izvērtējuma par papildu pasākumu nepieciešamību vienā vai vairākās prioritāšu jomās.

Eiropas sociālie partneriem tiks uzticēts sagatavot vispārējā novērtējuma ziņojumu ceturtajā gadā pēc šī Darbību ietvara pieņemšanas.

Gadījumā, ja pēc četriem gadiem nav ziņojuma, Eiropas sociālie partneri aicinās savus biedrus attiecīgajās valstīs tos informēt par savām turpmākām darbībām, līdz pasākumi ir izpildīti valsts līmenī.
